

Osmá barva duhy

Jaromír Nohavica

1. Chladná jsou dubnová rána,
ze slunce je vidět jenom kousek,
ve flašce od Cinzana
úhoři, úhoři třou se.

R: Všichni moji známí spí, spí, spí doma s manželkami,
zůstali jsme sami - já a já.
Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
černá je barva, kterou mám teď nejraděj,
jó, je to bída, je to bída, hledal jsem ostrov jménem Atlantida
a našel vody, vody, vody, vody, vody habaděj.

2. Kdyby měl někdo z vás zájem,
uděláme velikánský mejdan,
projdeme tam a zpět rájem
a svatý Petr bude náš strejda.

R:

3. Pod okny řve někdo: kémo,
každý správný folkáč nosí vousy,
já umím jen písničky v E moll
a prsty jsem si až do masa zbrousil, protože:

R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,
zůstali jsme sami - já a vy.
Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
černá je barva, kterou mám teď nejraději,
jó, je to bída, je to bída, hledáme ostrov jménem Atlantida
a nacházíme vody, vody, vody, vody, vody, vody,
vody, vody, vody, vody, vody, vody,
vody, vody, vody, vody, vody, vody habaděj.